

us, O God our Lord, the promise which Thou hast made to us in Thy Law, by Moses, Thy servant. "And I shall remember to them the covenant with the sires, when I brought them out of the land of Egypt, in the sight of the nations, to be to them the Lord; I am God." From all eternity Thou rememberest all that was forgotten; there is no forgetfulness before the throne of Thy glory; and Thou rememberest this day, in mercy, the covenant with the fathers to their children. Praised be Thou, O God, who rememberest the covenant.*)

CHOIR.

היים—My soul complains this day, yea, this day, when we stand in judgment before the King of eternity. Wilt Thou, O Lord, regard us like children or like servants? If like children, then have mercy on us, as the father shows mercy to the children; if like servants—then our eyes shall look up to Thee, till Thou bestowest Thy favor upon us, and sendest us forth pure as light, from judgment, Most Exalted, Most Holy One.

MINISTER.

אישת—Let the supplication of our lips be acceptable to Thee, Most High and Most Exalted Lord; regard graciously our petitions, and be pleased with our hymns. In mercy and grace receive this our humble memorial of Thy royal dominion.

וְקִיּוֹם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ
כְּאָמֹר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁינִים. אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי: כִּי זֹכֵר כָּל־
הַנְּשָׁכָחוֹת אַתָּה הוּא מַעֲלָם. וְאִין שִׁכְחָה
לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ. וּבְרִית אֲבוֹת לִזְרַעַם הַיּוֹם
בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. כְּרוּף אַתָּה יי זֹכֵר הַבְּרִית יי:

לש"י.

תקיעה: שברים: תרועה:

הַיּוֹם תְּהִי נַפְשִׁי. הַיּוֹם בְּעַמְדוֹ לַמִּשְׁפָּט
לִפְנֵי מֶלֶךְ עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים. אִם
בְּעַבְדִּים. אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל
בָּנִים. וְאִם בְּעַבְדִּים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיֹת. עַד
שֶׁתַּחֲנֵנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אִיוֹם קְרוֹשׁ:
י אֲרִשֶׁת שְׁפָרְתֵנוּ יַעֲרֵב לִפְנֵיךָ אֵל רַם
וְנִשְׂאָ. מִבֵּין וּמֵאֲזִין מִבֵּית וּמִקְשִׁיב לְקוֹל
תְּקִיעַתְנוּ וְתִקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן סָדֵר
זְכֵרֵנוּתֵנוּ: אַתָּה נְעִלִית וְנִי.

אתה נגלת--Thou hast revealed Thyself in the cloud of glory over Thy holy people, to speak to them. From heaven Thou hast caused them to hear Thy voice, and hast appeared unto them in ethereal brightness. All the world shook at Thy presence, the creatures trembled before Thee, when Thou, our King, revealedst Thyself on Mount Sinai, to teach Thy people law and commandments, and causedst them to hear Thy majestic voice, and Thy holy words from flames of fire. With thunder and lightning Thou appearedst to them, and with the trumpet's voice Thy majesty was announced to them, as recorded in Thy Law:—"And it came to pass on the third day in the morning that there were thunders and lightnings, and a heavy cloud upon the mountain, a very powerful voice of a trumpet, and all the people in the camp trembled."—"And the voice of the trumpet grew exceedingly strong; Moses spoke what God announced with His voice."—"And all the people perceived the thunders, and the lightnings, and the voice of the trumpet, and the smoking mountain; and when the people saw, they were terrified, and stood afar off." And in Holy Writ it is said: "The Lord ascends under the shouts of glory, God, under the voice of the trumpet."—"With cornets and the voice of the trumpet let them shout before the King, God."—"Blow the trumpet on the new moon, on

אתה נגלת בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם. מן השמים השמעתם קולך. ונגלת עליהם בערפלי טהר. גם העולם כלו חל מפניך. ובריות בראשית חדרו ממך. בהגלותך מלבנו על הר סיני. ללמד לעמך תורה ומצות. ותשמיעם את-ההוד קולך. ודברות קדשך מלהבות אש. בקולות וברקים עליהם נגלת. ובקול שופר עליהם הופעת: ככתוב בתורתך ויהי כיום השלישי בהיות הבקר. ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר. וקל שפר חזק מאד ויחרד כל-העם אשר במחנה: ונאמר. ויהי קול השופר הולך וחזק מאד. משה ידבר. והאלהים יענו בקול: ונאמר. וכל-העם ראים את-הקולות ואת-הלפידים. ואת קול השופר. ואת-ההר עשן. וירא העם ויגעו ויעמ ומרחוק: וברברי קדשך כתוב לאמר. עלה אלהים בתרועה. " בקול שופר: ונאמר. בחצצרות וקול שופר הריעו לפני ה' ילך: ונאמר. תקעו בהדש שופר

the day appointed to be our feast, for this is law in Israel, a statute of Jacob's Lord."—"Hallelujah, praise the Lord in his sanctuary; praise him in the firmament of his power; praise Him in his almightiness; praise him according to his immense greatness; praise him with the warbling trumpet; praise him with the flute and harp; praise him with drum and timbrel; praise him with organ and lyre; praise him in soft melodies; praise him in powerful lays. Let all souls praise the Lord. Hallelujah."—And Thy prophets teach! "All that populate the world or inhabit the earth shall behold, when the banner is raised on the mountains; and they shall listen, when the trumpet resounds." "And it shall come to pass on that day, the great trumpet shall be blown, and they shall come, who were lost in the land of Assyria, and they shall come, who were exiled in the land of Egypt, and they shall worship God on the holy mountain of Jerusalem." "And God shall be revealed over them, like lightnings shall His arrows fly, and the Lord of lords shall sound the trumpet, and approach in the tempests of *Theman*, God Zebaoth will shield them." So mayest Thou speedily shield Thy people, Israel, with Thy peace.

O Lord, God of our fathers, sound the great trumpet to the freedom of all nations, unfold the

בכסו ליום חגנו: כי חק לישראל הוא
משפט לאלהי יעקב: ונאמר. הללויה.
הללויה אל בקדשו הללויה ברקיע עזו:
הללויה בנבורתיו הללויה כרב גדלו:
הללויה בתקע שופר הללויה בגבל וכנור:
הללויה בתף ומחול. הללויה במנים וענב:
הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי
תרועה: כל הגשמה תרוכל ייה הללויה:
ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר. כל-
יושבי תבל ושכני ארץ. כנשאגם הרים
תראו. וכרתקע שופר תשמעו: ונאמר.
והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול. וכאו
האבדים בארץ אשור. והננדחים בארץ
מצרים. והשתחוו ליי כהר הקדש
בירושלים: ונאמר ויי עליהם יראה ויצא
כברק חצו. נאדני אלהים בשופר יתקע
והלך בסערות תימן: י צבאות יגן עליהם:
כן תגן עלי עמך ישראל בשלומך:
אלהינו אלהי אבותינו. תקע בשופר

banner to unite them in the covenant of peace; bring them nigh unto Thee, to worship Thee in truth, with joy, with cornets, and the voice of the trumpet, that they sacrifice before Thee sacrifices of righteousness, even as we are commanded in Thy Law: "And on the days of your joys, and your feasts, and your new moons, ye shall blow cornets over your burnt offerings, and over your peace offerings, and it shall be to you a memorial before your Lord. I God am your Lord." For Thou listenest to the voice of psalmody, and inclinest Thine ear to our shouts of praise; there is none like unto Thee. Praised be Thou O God, who hearest in mercy the worshiping voice of Israel, Thy people.*)

CHOIR.

היום האמץ—This day He will strengthen us; He will bless us; He will elevate us, and remember us in goodness. This day He hears our supplication; He accepts graciously and mercifully our prayers: This day He will support us with the right hand of His righteousness.

MINISTER.

רצה.—Let the supplication of our lips be acceptable to Thee, Most High and Most Exalted Lord; regard graciously our petitions, and be pleased with our hymns. In mercy and grace receive these trumpet sounds in glory of Thy name.

CONCLUSION.

p. 60.

p. 64.

p. 68.

p. 72.

קריש התפלה

עלינו

קריש יחם

Conclusive Hymns.

גדול לחרות עמים. ושא נס ליחדם בכרית שלום. וקרבים אלך לעבדה באמת וכשמחה בחצצרות וקול שופר. ויזכחו לפניך זכחי צדק במצוה עלינו בתרתה. עלידי משה עבדה מפי כבודך כאמור: וביום שמחתקט ובמועדיכם ובראשי חדשכם. ותקעתם בחצצרה על עולותיכם. ועל זכחי שלטיכם. והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם. אני יי אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר. ומאזין תרועה. ואין דומה לך. ברון אתה יי שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים:*)

לש"י

תקיעה: תרועה: תקיעה:

היום האמץנו:	אמן:
היום תברכנו:	אמן:
היום תגדלנו:	אמן:
היום תדרשנו לטובה:	אמן:
היום תשמע שועתנו:	אמן:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל. והשב
שכינתך לרכיב ביתך. ורתה לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

ותחזיקה עינינו בשופך לציון ברחמים.
ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מן
ישענו. אתה הוא לדור ודור נזרה לך
וגספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך
ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיד שבכל-
יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל-
ערת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא-כלו

היום תקבל ברחמים וברצון

את תפלתנו: אמן:

היום התמכנו בימין צדקה: אמן:

יי ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם
ונשא. מכין ומאזין מביט ומקשיב לקול
תקיעתנו ותקבל ברחמים וברצון סדר
שופרותנו:

רחמיה והמרחם כי לאיתמו חסדיך מעולם
קוינו לך:

ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד:

וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך:

וכל החיים יורוך סלה ויהללו את-שמך
באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך
אתה יי הטוב שמך ורך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל-יראי שמך ברכנו אבינו בלנו
כאחד באור פניה כי באור פניה נתת לנו יי
אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך
לברך את-עמך ישראל ואת כל-העמים ברכ
עו ושלום.

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה
נזכר ונפרכת לפניך אנחנו וכל עמך בית
ישראל לחיים טובים ולשלום.

ברוך אתה יי עושה השלום: